

## Tehillim- Psalms for the Ages - Chapter 38

WIT 5/13/15

Rabbi Shmuel Silber - rabbisilber@suburbanorthodox.org

www.rabbisilber.com

### 1. תהילים פרק לח

א מזמור לדוד להזכיר: ב יהוה אל־בקצפך תזכירני ובחמתך תיסרני: ג כִּי־חַצִּיד נַחְתוּ־בִי וַתִּנָּחַת עָלַי יָדְךָ: ד אֵינ־מִתֶּם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעַמְךָ אֵינ־שָׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חֲטָאתִי: ה כִּי־עֲוֹנֹתִי עָבְרוּ רֹאשִׁי כַּמֶּשֶׁא כִּבְדִּי יִכָּבְדוּ מִמֶּנִּי: ו הִבֵּאִישׁוּ נִמְקוּ חֲבוּרֹתַי מִפְּנֵי אוֹלָתִי: ז נַעֲוִיתִי שַׁחְתִּי עַד־מָאד כָּל־הַיּוֹם קָדָר הִלַּכְתִּי: ח כִּי־כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מִתֶּם בְּבִשְׂרִי: ט נִפּוּגְתִי וְנִדְכִּיתִי עַד־מָאד שְׁאֲגַתִּי מִנֶּהֱמַת לְבִי: י אֲדֹנִי נִגְדָךְ כָּל־תַּאֲוֹתַי וְאִנְחָתִי מִמֶּנֶּה לֹא־נִסְתָּרָה: יא לְבִי סָחָרָחַר עֲזָבְנִי כַחֵי וְאוֹר עֵינַי גָּם־הֵם אֵין אִתִּי: יב אֲהֲבִי | וְרַעִי מִנִּגְדִּי נִגְעִי יַעֲמָדוּ וְקִרְוֵבִי מִרְחָק עָמְדוּ: יג וַיִּנְקְשׁוּ | מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רַעְתִּי דִּבְרוּ הָיוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יִהְיוּ: יד וְאֲנִי כַחֲרֹשׁ לֹא אֶשְׁמַע וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח־פִּי: טו וְאֲהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין בְּפִי תוֹכָחוֹת: טז כִּי־לִךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִּי אֶתְּהָ תַעֲזָנָה אֲדֹנִי אֱלֹהִי: יז כִּי־אֲמַרְתִּי פֶן־יִשְׁמַחוּ־לִי בְמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: יח כִּי־אֲנִי לְצֹלַע נָכוֹן וּמִכְאוּבִי נִגְדִּי תָמִיד: יט כִּי־עֲוֹנִי אֲגִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי: כ וְאֵיבֵי חַיִּים עָצְמוּ וְרִבּוֹ שִׁנְאִי שָׁקַר: כא וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַחַת טוֹבָה יִשְׁטָנוּנִי תַחַת רְדוּפִי [רַדְפִּי] טוֹב: כב אֶל־תַּעֲזֹבְנִי יְהוָה אֱלֹהִי אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: כג חוֹשָׁה לַעֲזֹרָתִי אֲדֹנִי תִשׁוּעָתִי:

1. A song of David, to make remembrance. 2. O Lord, do not reprove me with Your anger, nor chastise me with Your wrath. 3. For Your arrows have been shot into me, and Your hand has come down upon me. 4. There is no soundness in my flesh because of Your fury; there is no peace in my bones because of my sin. 5. For my iniquities passed over my head; as a heavy burden they are too heavy for me. 6. My boils are putrid; they fester because of my folly. 7. I am very much stunned and bowed; all day I go around in gloom. 8. For my loins are full of self-effacement; there is no soundness in my flesh. 9. I passed out and was very crushed; I moaned from the turmoil in my heart. 10. O Lord, all my desire is before You, and my sigh is not hidden from You. 11. My heart is engulfed; my strength has left me, and the light of my eyes- they too are not with me. 12. My lovers and my friends stand aloof from my affliction, and those close to me stood afar. 13. And those who seek my life lay traps, and those who seek my harm speak treachery, and all day long they think of deceits. 14. But I am as a deaf person, I do not hear, and like a mute, who does not open his mouth. 15. And I was as a man who does not understand and in whose mouth are no arguments. 16. Because I hoped for You, O Lord; You shall answer, O Lord, my God. 17. For I said, "Lest they rejoice over me; when my foot faltered, they magnified themselves over me." 18. For I am ready for disaster, and my pain is always before me. 19. For I relate my iniquity; I worry about my sin. 20. But my enemies are in the vigor of life, and those who hate me for false reasons have become great. 21. And they repay evil for good; they hate me for my pursuit of goodness. 22. Do not forsake me, O Lord, my God; do not distance Yourself from me. 23. Hasten to my aid, O Lord, my salvation.

### 2. רש"י תהלים פרק לח פסוק ח

(ח) מזמור לדוד להזכיר – לאומרו זשעת זרה להזכיר זרתם של ישראל לפני הקדוש צרוך הוא וכנגד כל ישראל אמרו:

### 3. רד"ק תהלים פרק לח פסוק א

ולפי דעתי כי המזמור הזה חיברו דוד להתפלל בו כל איש מדוכה בחליים ובצרת נפשו, וזהו להזכיר ולהודיע לכל אדם נדכה ונשבר שיתפלל בו:

## 4. טללי אורות

לֶחָ (ג) הָיָא הַתִּנְחָה הָיָא קֵלָה מְזִמְרִין לֶחָ (א) לְדוֹד לְהַזְכִּיר. אוֹ שֶׁהִתְחַלֵּל  
וְכִיּוֹן שֶׁמִּבְקֵשׁ שָׁאֵל יוֹכִידָהּ בְּקֶנֶף זֹאת צִנְעָה שְׂחִיה צִנְעָה רַק  
אֵין לוֹ עוֹד לִבְקֵשׁ שֶׁבִּחְסֵהוּ לֹא יִסְרֹד שׁוֹד צִנְעָה יוֹמִים מִקֹּדֶם יוֹמֵי נִדְּחוּ אוֹ  
לְהַזְכִּיר אֶת צִנְי הָאָדָם דְּרַבִּי מִרְעָה  
וְתִסְבֶּה וְסִנְכּוֹת עַל תַּגְנוּלוֹת הַעוֹן לַעֲשֹׂהוּ : (ב) ה' אֵל בְּקֶנֶף תוֹכִיחֵנִי.

## 5. The Hirsch Psalms: Chapter 38 Verse 1

V. 1. להזכיר: "To serve as a memorial." It is David's desire to remember forever even in days of happiness and prosperity the emotions and thoughts that filled him during the sad period in his life when he penned this psalm. Prime among the thoughts expressed in this Chapter is David's avowal that he was bowed down not so much by the suffering caused him by the onslaughts of illness and foes, as by the feeling of guilt, the remorseful realization that he had deserved these sufferings because of the sins he had committed against God. David did well to set down this fact for future recollection, because nothing is better suited to keep us from going astray in happier days than the mere memory of how crushing and depressing remorse can be, and how unhappy it can make us.

## 6. מלבי"ם תהלים פרק לח פסוק א

(א) מזמור, זמר זה הוסד בחלותו מחלה אנושה ויחי מחליו, וזה היה אחר מעשה דבת שבע שתלה החולי בחטאיו, וגם אויביו ששו אז על רעתו, וחשבו עליו מחשבות, ועז"א להזכיר שיזכר חטאיו ויהיו לנגדו תמיד:

## 7. אלשיך על תהלים פרק לח פסוק א

(א) מזמור לדוד להזכיר כו'. למה שבמזמור הלז הוא מזכיר עוונותיו וייסורין וחולאים קשים ממרקין, באופן כי לפי הנראה קינה מבעי ליה למימר ולא מזמור. אך אמר למה שאני דוד חפץ בתשובה ובלתי בועט בייסורין, מזמור ושיר הוא לי ולא קינה, וזהו אומרו מזמור כו', לומר מזמור ראוי למה שאני דוד להזכיר ולא להזכיר קינה, וזהו מזמור לדוד להזכיר:

## 8. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז עמוד ב

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, מזמור לדוד? קינה לדוד מיבעי ליה! אמר רבי שמעון בן אבישלום: משל למה הדבר דומה? – לאדם שיצא עליו שטר חוב, קודם שפרעו היה עצב, לאחר שפרעו שמח – אף כן דוד, כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא הנני מקים עליך רעה מביתך – היה עצב, אמר: שמא עבד או ממזר הוא דלא חייס עלי. כיון דחזא דאבשלום הוא שמח, משום הכי אמר מזמור.

## 9. תהלים פרק ג פסוק א

מִזְמוֹר לְדוֹד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ:

## 10. זרע יעקב לח:א

לח למנצח מזמור לדוד להזכיר הנה כשנפס דוד ברה"ק  
 שישפך חמתו על עניס ואבנים בחורבן בית  
 המקדש כדי שיהיה סריד לבית יעקב ע"כ מזמור ולא קינה  
 לדוד אף שלנו דוה עליז כל היום על חורבן בית המקדש  
 מ"מ ששפך חמתו כנ"ל לטובת ישראל ער לה' על חסדו  
 הגדול כנ"ל וזהו להזכיר עד"ה אסלא אזכרי וגו' שצריך  
 להזכיר סגיד את החורבן בית המקדש : א"י לפי שהיא

## 11. איכה רבה (וילנא) פרשה ד

כתיב (תהלים ע"ט) מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך, לא הוה קרא צריך למימר אלא בכי לאסף  
 נהי לאסף קינה לאסף, ומה אומר מזמור לאסף, אלא משל למלך שעשה בית חופה לבנו וסיידה  
 וכיידה וציירה ויצא בנו לתרבות רעה, מיד עלה המלך לחופה וקרע את הוילאות ושיבר את הקנים  
 ונטל פדגוג שלו איבוב של קנים והיה מזמר, אמרו לו המלך הפך חופתו של בנו ואת יושב ומזמר,  
 אמר להם מזמר אני שהפך חופתו של בנו ולא שפך חמתו על בנו, כך אמרו לאסף הקדוש ברוך הוא  
 החריב היכל ומקדש ואתה יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני ששפך הקדוש ברוך הוא חמתו על  
 העצים ועל האבנים ולא שפך חמתו על ישראל, הדא הוא דכתיב ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה.

## 12. תהלים פרק עט פסוק א

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים:

## 13. The Lord is Righteous in all His Ways (page 36)

Of course, it is more important for the people to survive than the *Beit ha-Mikdash*. For all its extraordinary sanctity, the *Beit ha-Mikdash* was just a piece of wood. One *talmid hakham*, one scholar, is more important than five hundred *Batei Mikdash*. One *talmid hakham* is more important than five *azarot*. The *Beit ha-Mikdash* was destroyed, completely destroyed, but as long as there is a people, there will again be a *Beit ha-Mikdash*. We know this from the simple fact that even today we still observe *Tish'ah be-Av* and mourn for the *hurban*. Had the people been destroyed, there would be no *Tish'ah be-Av*. Had the people been destroyed, the situation would be hopeless. The fact that we observe *Tish'ah be-Av* today shows that the people are alive and, as long as that is the case, and as long as *Gedolei Yisrael* live, the *Beit ha-Mikdash* will be rebuilt.